

rentebetaling, hvis han er rig og tjener mange penge, end den arbejdsløse gør.

Det er jo bare det, vi prøver at rette lidt op på, således at rentefradragets værdi nu i højere grad bliver ens for alle. Det er i virkeligheden dybt retfærdigt og socialt retfærdigt, at vi gør op med det system, hvor fradragene er mest værd for de rige og mindst for de fattige.

Værst er det selvfølgelig med kapitalpensionen, hvor de rige får et skattefradrag på 58 pct. og kun skal betale 40 pct. ved udbetalingen. Det betyder, at alle mellemkomster ikke har nogen skattefordel. Det betyder, at hvis en arbejdsløs skulle forvirre sig til at indbetale penge på en kapitalpension, sætter den arbejdsløse penge til, fordi skatten er større ved udbetalingen, end den er ved indbetalingen.

Den siger i virkeligheden utrolig meget, den debat, vi har haft i løbet af i dag, hvor V og K har brugt utrolig meget energi på at forsvare den skattefordel, de højestlønnede i samfundet har, den fuldstændig urimelige, at de, der har bedst råd til at spare op, oveni skulle have en skattefordel på 18 pct., mens de, der har mindst råd til at spare op, ikke skal have nogen skattefordel. Det viser jo meget godt forskellen på holdninger i Folketingssalen, og derfor skal V og K da på det område have mange tak for, at de gør det så indlysende for alle, at når vi har en diskussion om skattepolitik, er Vs og Ks interesse først og fremmest at forsvare skattefiduser for de rige.

Vi erkender, at nogle af ændringerne kan ramme boligejere hårdt, men det skal jo ses i lyset af det, der er sket gennem de senere år, hvor boligejerne har haft store værdistigninger og haft gavn af et rentefald, og jeg synes ikke, der er noget at beklage sig over i alt væsentligt for dem, der er i den situation.

I øvrigt skal man være opmærksom på, at historisk viser det sig – selv om man tager personer med samme job og samme løn – at de, der har ejet deres egen bolig, kommer meget rigere ud af det end dem, der har boet til leje. Og derfor er det også på den måde en ulighed mellem ejere og lejere, der rettes op på og på en måde, som i alt væsentligt er retfærdig. Der er nogle, der kommer lidt i klemme, og dér har vi forsøgt at lave en overgangsordning, så ingen kommer til at gå fra hus og hjem, når vi ser det hele under ét.

Vi anser det faktisk for at være nødvendigt, at der bremses op for stigningen i priserne på jord og fast ejendom, fordi det giver anledning

til et stort forbrug baseret på lån, baseret på arbejdsfri indtægt, og vi er imod arbejdsfri indtægter, for arbejdsfri indtægter betyder, at man beriger sig på andres arbejde, og det er vi fundamentalt imod.

Vi støtter også den nye ejendomsværdiskat, herunder det element, at den stiger ved salg, for det betyder i virkeligheden, at priserne vil stige mindre ved kommende salg. Og det er en god ting, for det gør, at nye boligejere, de, der fremover køber bolig for første gang, alt andet lige vil komme til at sidde med den udgift, de også ville have siddet med under det nuværende system, men fremover med den behagelige fordel, at på grund af at priserne vil falde – eller i hvert fald ikke stige så meget, som de har gjort hidtil – vil nye boligejere få en mindre gæld, end de ellers ville have fået. Og det er selvfølgelig en fordel for dem.

Hvad angår skattelettelserne, har det været helt afgørende for os, at der også blev givet skattelettelser til dem, der er arbejdsløse og på bistandshjælp, pensionister og studerende, for hvor der har været bred enighed i Folketinget om at snakke om skattelettelser til dem i arbejde med lave indtægter, har der stået lidt mere strid om, hvorvidt skattelettelser skulle komme de arbejdsløse, bistandsmodtagere og andre til gavn. Derfor er vi glade for, at der er indført en sænkning af bundskatten, som præcis også giver skattelettelser til dem, der er på det, vi kalder overførselsindkomst.

Når vi hæver grænserne for mellemskatten, sikrer vi, at alle mellemkomster også får en skattelettelse, at man i højere grad kan mærke en indkomstfremgang, når man går i arbejde. Det synes vi også er retfærdigt. Og vi synes selvfølgelig også, det er meget retfærdigt, at lavtlønnsbørnefamilier i særdeleshed får fordel af det her, fordi fripladsgrænserne til daginstitutioner bliver hævet væsentligt og derfor altså giver flere rabat på de høje betalinger i daginstitutionerne. Det er også noget, vi naturligvis støtter.

ATP-delen har vi tilsluttet os. Vi har flere gange fremhævet de uligheder, der er ved at udvikle sig i pensionssystemet, hvor de, der er inde på arbejdsmarkedet og har meget høje lønninger, får meget høje arbejdsmarkedspensioner fremover, mens de, der er mere marginalt på arbejdsmarkedet, som er arbejdsløse i lange perioder, som har lavere løn gennem hele arbejdslivet, får meget lavere pensioner, når de kommer til den alder.